

Cyberprzemoc

Cyberprzemoc (agresja elektroniczna) – to stosowanie przemocy poprzez: prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem Internetu i narzędzi typu elektronicznego takich jak: SMS, e-mail, witryny internetowe, fora dyskusyjne w internecie, portale społecznościowe i inne.

Cyberprzemoc jest też nową odmianą przemocy szkolnej, emocjonalnej, psychicznej.

W internecie agresja taka bywa bardzo dotkliwa. Informacje opublikowane w sieci bardzo trudno z niej usunąć, i bywa, że będą nam towarzyszyły już przez całe życie. Banalna kłótnia z przyjacielem może więc zostać w sieci na zawsze, dostępna dla każdego.

Efektom cyberprzemocy może być poczucie prześladowania lub ośmieszenia, życie w strachu, upokorzenie. Konsekwencje mogą być groźne: zamknięcie się w sobie, depresja, a w skrajnych przypadkach próby samobójcze. Dlatego należy zawsze przeciwdziałać przemocy w sieci, a osoby prześladowane trzeba wspierać i chronić.

O cyberprzemocy świadczą takie zachowania jak:

- ośmieszanie, obrażanie, straszenie, nękanie czy też poniżanie kogoś za pomocą internetu czy telefonów komórkowych,
- podszywanie się pod kogoś w portalach społecznościowych, na blogu,
- włamywanie się na czyjeś konto np. pocztowe,
- publikowanie oraz rozsyłanie zdjęć, informacji, które kogoś ośmieszają
- pisanie obraźliwych komentarzy na forach, blogach, portalach społecznościowych

Cyberprzemoc jest więc świadomym działaniem polegającym na sprawieniu przykrości, wyrządzeniu krzywdy.

Dlaczego pojawiła się cyberprzemoc?

Dzieci, młodzież i dorośli otrzymali od nauki nowe możliwości komunikowania się, przesyłania wiadomości nie tylko do jednej osoby ale do sporego grona odbiorców więc robią to bo:

- mają potrzebę dominowania i władzy,
- nie tolerują innych,
- sprawianie bólu i cierpienia staje się źródłem ich przyjemności,
- zdarza się w klasie złość do nauczyciela, którą uczniowie dając ujście niewypowiedzianej agresji kierują ją do klasowego „kozła ofiarnego”,
- brakuje im empatii,
- mają brak miłości w rodzinie,
- brakuje im rozmowy,
- mają negatywne wzorce wyniesione z domu (doświadczenie przemocy, wykorzystywanie seksualne, bicie..),
- czują potrzebę przynależności do grupy.,
- dla „głupiego żartu”.

Sprawcy cyberprzemocy mają wrażenie, że są anonimowi co pobudza i zachęca ich do działania.

Akty cyberprzemocy mogą wyglądać niewinnie, potrafią jednak wyrządzić bardzo dużą krzywdę.

Z perspektywy osoby dorosłej część działań tego typu jest irytująca, dla młodego człowieka mogą one jednak być osobistą tragedią. Do tego typu aktów najbardziej skłonne są osoby bardzo wrażliwe, delikatne, takie, które w bezpośrednim kontakcie nie potrafią się obronić.

Zachowania u młodego człowieka, które mogą świadczyć, iż jest on ofiarą przemocy:

- zdenerwowanie po korzystaniu z internetu,
- unikanie kontaktu z rodzicami i nauczycielami czy nawet rówieśnikami,
- obniżenie wyników w nauce,
- bezradność,
- negatywne emocje, złość, frustracja,
- dolegliwości fizyczne (ból głowy, żołądka..),
- depresja,
- zdarzają się też próby samobójcze.

Jak postępować w takich sytuacjach?

- reagować na przejawy cyberprzemocy natychmiast, ale też kontrolować poczynania dziecka w internecie,
- okazywać wsparcie,
- zabezpieczać dowody (zachowywać sms, blokować treści, zdjęcia..),
- zainstalować oprogramowanie filtrujące,
- edukować na temat zagrożeń w sieci.

Co robić aby nie doszło do cyberprzemocy?

- uczyć empatii,
- uświadamiać konsekwencje dla sprawcy ale też i ofiary,
- szczerze rozmawiać na temat tego co dzieje się na forach,
- budować miłość w rodzinie,

W sytuacji stwierdzenia cyberprzemocy w szkole należy o tym fakcie poinformować dyrektora szkoły, wychowawcę klasy, pedagoga szkolnego oraz oczywiście rodziców uczniów.

Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży – 116 111

Telefon zaufania dla rodziców i nauczycieli – 800 100 100